

PRESENTACIÓ CLUB NATACIÓ BENICARLÓ TEMPORADA 2007-2008

text REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló va presentar els seus nadadors i nadadores per a esta pròxima temporada 2007-2008, ja en la primera divisió de la Comunitat Valenciana.

El President Antonio Saura va presentar a este equip compost per 270 nadadors i nadadores. L'equip benicarlondo que es troba en un moment esportiu històric intentarà millorar novament en esta temporada amb els 95 nadadors i nadadores en competició en les diverses categories de Benjamins (37 nadadors/res, Alevins (19 nadadors/res), Infantils (25 nadadors/res) i Juniors-Absoluts (14 nadadors/res) sota la direcció de l'equip tècnic compost per Lucía, Miriam i Sebas. Mentre la gran pedrera espera el seu moment d'entrar en competició en la categoria de Promeses (57 nadadors/res) i l'Escola del Club, amb 118 nadadors i nadadores més, fent-nos ressò de la importància d'una base esportiva competitiva i que a la vista estan els excel·lents

resultats obtinguts en les passades temporades. L'equip tècnic encarregat dels més peques estarà compost per Isabel, Paco i Merche.

Escola de Natació
Promeses i
Benjamins

La Generalitat Valenciana canvia l'actitud cap a la Taula del Sénia i fins i tot li dirigirà algunes obres

En pocs dies reconeixerà aquesta unió de diferents pobles pertanyents a l'Aragó, Catalunya i el País Valencià amb la publicació dels seus Estatuts

text REDACCIÓ

La nova directora de Producció Agrària, Laura Peñarroya, es va comprometre la passada setmana amb la Mancomunitat de la Taula del Sénia a donar-los tot el suport de la Conselleria en la direcció d'obra per l'acondicionament de la xarxa de camins rurals de diferents municipis de la província de Castelló, pertanyents a aquest ens supralocal. El projecte permetrà millorar l'estat de 370 quilòmetres repartits entre el Montsià, els Ports, el Maestrat i el Matarranya. D'aquests, 205 quilòmetres estan asfaltats i els altres 165 són pistes forestals.

Es tracta, en tot cas, de camins d'uns 2 i 6 metres d'amplària, que es troben en més o menys bon estat, però que, en alguns casos, permeten el trànsit entre poblacions de diferents comunitats autònomes. Aquest és el cas del que uneix Benicarló amb Ulldecona o el que hi ha entre Pena-roja de Tastavins i la Pobla de Benifassà. La proposta suposa una inversió de 13 milions d'euros, dels quals n'assumirà el 90% el Ministeri d'Agricultura, un 10% la Mancomunitat i els municipis l'1,3 milions restants.

El president de la Mancomunitat, Evaristo Martí, va destacar "el canvi d'actitud" dels representants del Govern valencià cap a la Mancomunitat

després de l'entrevista amb el director general de Cohesió Territorial, Vicent Saurí, que ha suposat, a més, el compromís del Consell d'encarregar el projecte de millora del tram de la CV-102 que va de la sortida de l'autopista d'Ulldecona fins al pont sobre el riu Sénia, un tram de vial amb tres administracions diferents competents en la matèria i on l'auge industrial de la zona obliga a la seua remodelació.

D'altra banda la Mancomunitat ha contractat durant set mesos a un biòleg de Benicarló que farà estudis sobre els rius Cervol i rambla de Cervera a càrrec del programa de salari jove.

LA SALLE EN LA SERRA IRTA

text ALICIA BRETÓ CERDÀ

El divendres 23 de novembre, els alumnes de 1r ESO del col·legi La Salle vam visitar el Parc Natural de la Serra d'Irta. En la sortida vam recórrer una ruta d'aproximadament 15 km per pistes i sendes i vam estudiar un dels ecosistemes litorals de la nostra comunitat.

Els alumnes vam partir des de la urbanització Font Nova i vam ascendir el Coll d'Emberri fins al Mas del Senyor i al pou del Moro, on vam esmorzar. Vam continuar fins la primera línia de costa i allí vam observar la timba, la Duna del Pebret i les platges naturals del Pebret i del Russo.

Després de dinar, ens vam dirigir a la Torre Badum, des d'on vam tornar a l'inici de la ruta.

FESTA DE SANTA CATERINA I SANT NICOLAU 2007

text Alumnes de sisè

Col·legi Públic Mestre Francesc Catalán

Divendres 23 de novembre tots vam tornar celebrar una de les tradicions escolars més arrelades al Maestrat, com és la festa en honor a santa Caterina i Sant Nicolau.

De bon matí vam visitar l'exposició de cartells que l'escola tenia arxivats des de l'any 1980 i de fotografies sobre aquesta festa.

A les dos quarts de deu vam anar a l'església de Santa Maria per fer una celebració en honor als dos sants i on alumnes de sisè vam representar l'obreta "La sopa de pedra" que fa referència a la solidaritat entre les persones.

A continuació vam tornar a l'escola on les mares i pares de l'AMPA ja ens havien preparat un magnífic xocolata que van anar repartint per les classes acompanyat d'una fogassa, no cal dir que estava tot estava molt bo.

A les 11:45 hores vam sortir al pati per veure la rifa de quatre magnífics pollastres. Només acabar la rifa van gaudir de l'actuació de Moniato Show, que ens va fer riure tota l'estona amb el seu espectacle de "La tieta Marieta".

A les 12:45 els companys més menuts van anar al seu pati a fer jocs populars i un taller de maquillatge i nosaltres ens vam quedar a la pista esportiva a fer algunes competicions de "balon-tiro", bàsquet i futbol sala.

Finalment a les dos es va donar per acabada la festa en honor a Santa Caterina i Sant Nicolau d'enguany.

QUIN ABANDONO!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Sé que això no s'ho podrà creure ningú, però puc assegurar que el que a continuació segueix és una aproximació prou real al que em va succeir diumenge passat de vesprada. De veritat ho dic. Me'n dono vergonya de contar-ho, però no puc enganyar ningú perquè hi ha massa testimonis de l'acte tan horrible que vaig perpetrar, massa gent que ho podria contar i fer-me la cara roja i m'estimo més confessar-ho públicament i que siga el que Nostre Senyor vulga. Sé que vaig cometre una falta de consideració immensa cap a l'empresa que puntualment no em paga, que vaig agredir amb

un insult barroer el client que encara li queda a aquesta pàgina (eh, estàs ahí?!), i, sobretot, sobretot, vaig acabar de prendre consciència que els anys i els excessos en general m'estan castigant sense misericòrdia.

Doncs això, el que deia. Diumenge passat no vaig anar al futbol. M'ha passat més vegades i amb l'habitual barroeria me n'he sortit i he sigut capaç d'embrutar una pàgina sencera. Sempre hi havia hagut algun motiu per justificar la meua absència. Una festa familiar, un esdeveniment taurí, droperia... sempre causes de més o menys justificables però causes al cap i a la fi. Però això d'aquesta setmana, això

d'aquesta setmana... Doncs que no vaig anar a vore el meu Benicarló perquè no me'n vaig recordar. Dur però cert. Ni al pensament em va vindre que ens visitava el líder. Després de dinar em vaig horitzontalitzar al sofà i em vaig quedar adormit, profundament adormit, fins a l'extrem que notava com em regalimava la salivera boca avall i em sentia els bufits que em

sortien de l'ànima. Ja de nit fosca em vaig despertar i me'n vaig anar a escampar la vivor pel poble, a prendre l'aire per tal de desemboirar-me una mica. Prop de l'ajuntament un conegut em va preguntar que què m'havia passat avui; a mi?, a mi què m'ha de passar?; és que com no has anat al futbol. Bah!, em va caure el món al damunt i em vaig voler fondre, quin disgust més gros. Per una banda perquè havia deixat de complir amb el meu treball i m'havia perdut un dels esdeveniments esportius de la temporada, però per l'altra perquè vaig comprendre que em faig vell a la carrera.

Vivament interessat vaig

preguntar com havia anat la cosa i em explicar que m'ho havia perdut. No vam guanyar, llàstima, però el personal se'n va xalar d'allò més. Ho faré curtet. Els de l'Altético Saguntino ens van guanyar per 2 gols a 3 i l'últim el van marcar en claríssim fora de joc. El partit va ser entretingut i divertit. Xoco, expulsat a la banda, va tindre ocasió d'escridassar tant com va voler el col·legiat i va acabar per pagar-la el preparador físic Pepe Pérez, que sense obrir la boca va vore la targeta roja; es comprén que l'home del xiulet va pensar que tant de bram venia de la banqueta i al primer que va trobar el va fer fora. Quin personal. Aquest àrbitre, de Sagunt també, ja havia xiulat una vegada el nostre juvenil, en concret en un partit en el qual la nostra victòria haguera suposat l'ascens a la divisió d'honor i

que vam acabar per perdre amb tres o quatre jugadors expulsats; per cert, l'ascens va ser per a l'Acero, equip també del seu poble.

Dilluns vaig consultar el diari i vaig poder comprovar com seguim a només tres punts del descens i com, vaja, el Vinaròs va guanyar al camp del Traiguera i està a només tres punts de la promoció d'ascens. Va, deixem-ho perdre tot!

El proper partit el disputarem a precisament al port de Sagunt, contra l'Acero. No sé, si guanyem, millor i si no, doncs ja tenim el cos acostumat.

Si algú em vol comprar una agenda...

“A diferència de les altres dues autonomies implicades, la Generalitat no ha reconegut la Mancomunitat fins ara.”

ve de la pàgina anterior

Sense reconeixement

A diferència de les altres dues autonomies implicades, la Generalitat no ha reconegut la Mancomunitat fins ara. Pròximament pareix que publicarà els seus estatuts i se salvarà aquest problema abordant noves reunions, amb el Servei de la Conselleria, amb el qual es vol rubricar un conveni d'assistència sanitària.

Tallers

La Mancomunitat de municipis catalans, valencians i aragonesos ha pagat ja les primeres 37 nòmimes als alumnes en pràctiques del programa *Tierra de Encuentros*, on es formen persones en atenció domiciliària i social i en visites guiades. Alguns d'ells ja donen suport a assistents socials i realitzen pràctiques en les rutes d'oliveres mil·lenàries d'Ulldecona i la Galera (Tarragona). El 14 de desembre pròxim es realitzarà una assemblea a Cervera on es canviarà al seu president actual, Evaristo Martí, tal i com marquen els estatuts. "Hem intentat sumar i

La directora de Producció Agrària de la Generalitat València i el President de la Mancomunitat del Sénia

multiplicar abans que restar i dividir", va agrair l'actual alcalde de Rossell i president, Evaristo Martí.

Benicarló amb l'amenaça

El PP de Benicarló, tot i les pors inicials de molts sectors i opinions favorables a la mancomunitat, ha optat per romandre a la Mancomunitat. Amb tot, al darrer Ple, en preguntar José Luis

Guzmán (Bloc) per la continuïtat en la Mancomunitat i en el vot favorable de la Corporació a la incorporació de nous municipis i la contradicció que suposava amb les tesis inicials de rebuig a la Taula del Sénia, l'alcalde va vindre a preguntar si Guzmán volia que Benicarló es quedara o se'n eixira de la mancomunitat. "Amb aquestes preguntes...", va advertir l'alcalde Marcelino Domingo

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a **COLOR**
Tots els tamanyes

Papereria
Material d'Oficina

Domingo: "Per les característiques de Benicarló és més important l'ampliació del polígon industrial que un camp de golf"

text REDACCIÓ

Marcelino Domingo (Benicarló, 1966) és el propietari d'una empresa d'àrids i des del mes de juny alcalde de Benicarló. La candidatura que encapçalava va tenir el suport del 53,8 per cent dels votants.

Quins projectes del futur de Benicarló li agradaria deixar resolts en aquest mandat?

És prioritari cobrir les deficiències en matèria de sanitat i educació en la nostra localitat. El centre de salut serà una realitat en 2008, com ens han confirmat ja des de les altes esferes, amb la visita del conseller Vicente Rambla. Les necessàries obres del Ródenas ja estan en execució i tenim els ulls posats que en el mes de gener o febrer es presente el projecte del nou IES Ramón Cid. Per altra banda ja tenim llest el Pla parcial per al col·legi número 4 amb l'ànim que en 2008 es pugui fer la cessió dels terrenys per a començar a pensar en el cinquè col·legi. Per altra banda treballarem per a tenir una guarderia municipal i probablement molt aviat tindrem notícies favorables en aquest sentit.

En la precampanya es va parlar gairebé diàriament de les partides Riu, Surrac i Aiguaoлива

Aquesta setmana s'ha celebrat una nova reunió de la Comissió de Seguiment on ens vam comprometre que tinguessen representants en la taula i així va ser. Ja existeix consens amb les associacions veïnals i al desembre una vegada es modifiqui el concert previ es durà a aprovació al Ple. En el Concert previ inclourem el compromís amb les associacions d'augmentar el coeficient d'edificabilitat fins al 0,4, ampliar el polígon industrial, la reserva de sòl municipal al costat de la futura depuradora, on instal·lar empreses molestes que en l'actualitat estan dintre del casc, i un tractament residencial per sota de la futura N-340 compatible amb serveis que no impliquen indústries. A petició de les associacions deixem en àrea rural la reserva de sòl agrícola protegit.

Com serà el Benicarló que sortirà del futur PGOU?

No busca un creixement espectacular de la ciutat, sinó sostenible. El redactor ha vist el consens i les modificacions i ens va dir que teníem un pla modèlic per a exportar a molts altres llocs.

Lamentablement el problema dels residus segueix sent un dels majors mal de caps dels ajuntaments del Maestrat

Sí, les poblacions de Benicarló, Vinaròs i Peníscola segueixen sent les més afectades. Tot i que no estem en una situació tan delicada com la de Peníscola tenim un abocador *al·legal* que encara podem utilitzar-lo però no prendrem decisions a la lleugera respecte a la ubicació de la planta de transferència a Sant Mateu, que ens sembla lluny i onerós ja que suposaria un excés d'encariment de taxes. Volem conèixer el sobrecoast d'aquests canvis perquè hi ha altres possibilitats més barates com buscar una empresa per a fer

el trasllat a altres ubicacions. És qüestió de fer números i no prendre decisions sense estudis ni informes tècnics.

Què necessita Benicarló per a fer-se un lloc en el mapa del turisme?

Culturalment estem per davant d'altres poblacions d'igual grandària. Peníscola és una marca i ho seguirà sent. Hem d'aprofitar-nos de la seva proximitat i oferta en tots els sentits, pels serveis i la sanitat. Les possibilitats de les partides litorals Riu, Surrac i Aiguaoлива són boníssimes. Si ho fem bé serviran per a portar un turisme de qualitat i diferenciat. També creiem en el projecte d'ampliar el port de Benicarló fins als 700 amarrs, el que donarà un impuls a Benicarló amb altra classe de turisme. El golf no és apropiat per a nosaltres perquè ja en tindrem massa a la comarca, anem a fer una zona per a activitats esportives. Per les característiques de Benicarló, amb un polígon industrial entre dos vials, és més important la seva ampliació que un camp de golf.

Un altre dels handicaps és la situació de les comunicacions amb les localitats veïnes

Van a venir inversions. Des de la publicació dels pressupostos hem aconseguit moltes coses que ja era hora que arribessin i que seran finançades en gran part per la Generalitat. Carrers i edificis municipals rebran subvencions importants en els pressupostos de 2008. Tindrem el que mereixem.

El fet que prové d'una família amb tradició política amb una figura històrica com Marcelino Domingo li ha influït d'alguna manera?

En la vida havia pensat en la política. No tinc cap aspiració. Les enquestes van assenyalar el meu nom però no pujaré cap graó polític més. Vull complir, i de moment, treballar pel poble quatre anys. No crec que sigui bo perpetuar-se en el poder.

HANDBOL

text REDACCIÓ

Els cadufers s'emporten el derbi VINARÓS "A" 31- INDRET BENICARLÓ 35

Emocionant partit el que es va viure al pavelló municipal de Vinaròs, entre el Vinarós "A" i el Benicarló, on es va poder veure que era un partit on els atacs s'imposarien a les defenses, des del xiulet de l'àrbitre.

Moltes exclusions per als dos equips, demostraren que tots els xavals tenien ganes de guanyar, en el derbi cadet de la província de Castelló, on al final, els menors errors en atac per part de l'equip cadufer, van fer que una setmana més, continua com a líder.

ANDREU MIRALLES va ser el jugador més destacat d'aquesta jornada, per part del conjunt que entrena Mixel.

Sempre l'Indret va manar en el marcador, en diferències de 3/4 gols, però per moments la precipitació en les accions d'atac, feien que els vinarossencs s'acostaren, i fins i tot empataren en diversos moments el partit. Però faltant uns 6 minuts, 2 parades consecutives de JOEL des de l'extrem i una defensa pressionant de FACU sobre el seu central, van derivar en pèrdues de balons llagostineres que es van saber aprofitar molt bé, i acabaren en la diferència final de 4 gols per als xavals de l'Indret Benicarló.

Joel i Marc (porteria), Facu(8), Nico, Ruben V.(5), Fran(3), Bilal (1), Martín, Ruben C.(7,2p), Andreu(9).

JUVENIL FEMENÍ

HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT – 15 Bm PICASSENT – 24

Bon partit el jugat dissabte de matí en el poliesportiu de Benicarló. Durant la primera part el Grupo Peinado va començar dominant, però les valencianes van anar retallant diferències, remuntant poc a poc el partit, de tal forma que al descans arribàvem amb un ajustat 10-13.

La segona part començava amb possessió de pilota per a

les benicarlandes i amb esperances de remuntar el partit pel joc desplegat en els primers trenta minuts. Incomprendiblement, una pajara de deu minuts va permetre que les forasteres feren un 0-6 de parcial (10-19). Afortunadament, les del Maestrat van traure la casta i van anar retallant distàncies. Malauradament, ja no quedava temps material per a aconseguir-ho.

Pel Grupo Peinado van jugar Sanae en la porteria, Cristina, Vanessa, Jessica, Rosa Mari, Aroa, Núria i Iris.

CH Peníscola-Maestrat 29 – BM Quart 28

Vibrant partit el viscut dissabte passat al municipal peníscolà, on els locals van poder dedicar un nou triomf a la seua fidel afició. La visita del Quart, tercer classificat i clar aspirant a l'ascens, feia preveure un partit molt intens i complicat per al Peníscola. I bé que ho va ser, ja que els visitants no van deixar fer un partit còmode. Amb un parell de bons tiradors des de la primera línia i uns extrems letals, els valencians van anar per damunt del marcador durant tota la primera. Els de Papic, per la seua banda, s'esforçaven més en defensa per evitar que l'equip de Quart s'escapés definitivament en el marcador. Els jugadors locals sabien que en un final apretat tindrien les seues opcions, ja que enguany, per sort per a l'espectacle però per desgràcia per al cor, ja s'estan acostumant a partits que es ressolen per diferències d'un gol. A la segona part, es va igualar el partit i durant gran part d'aquesta l'empat era el marcador habitual. Així, al cara o creu final, els de Quart van fallar un llançament des dels sis metres, mentre que a l'atac següent el CH Peníscola-Maestrat no va fallar i marcava el gol de la victòria. El proper partit es disputarà també al pavelló municipal de Peníscola el dissabte 15 de desembre davant el CH Alcàsser, en el que esperem siga una nova victòria per a l'equip del Baix Maestrat, situat en una còmoda setena plaça amb quatre victòries i quatre derrotes. Pel CH Peníscola-Maestrat van jugar: Puerto i Enrique a la porteria, Fede, Miguel, Angel, Davor, Marco, Raül, David i Guillermo.

El passat dia 20 de novembre es va celebrar a "l'IES Ramón Cid" de Benicarló la cursa solidària "Kilòmetres de solidaritat".

Aquesta activitat s'organitza en coordinació amb l'ONG "Save the Children" i es celebra tots els anys el dia internacional de la infància. Aquesta activitat pretén despertar en l'alumnat dels centres educatius valors com la solidaritat, l'esforç i el compromís.

Des del Claustre de Professors i tota la Comunitat Educativa de l'IES volem felicitar tots els participants i comunicar que la recaptació obtinguda ha estat de 1820 euros, quantitat que ja ha estat enviada a l'ONG i que aquest any es destinarà a la "República Democràtica del Congo".

"Kilòmetres de solidaritat"

El Benicarló ONDA URBANA es va dur els tres punts de Saragossa

text i fotos FS

El Benicarló ONDA URBANA es va dur els tres punts de Saragossa Immillorable tornada a la competició per al conjunt de Miki que va aconseguir una important victòria davant el DKV Seguros Zaragoza (1-4) i es situa en les places de privilegi, les quals donen dret a disputar la Copa d'Espanya. La bona defensa i l'actuació de Leandro van ser les claus per endur-se els tres punts del pavelló segle XXI de Saragossa. Aquesta victòria situa als de Miki en la setena posició de la taula, amb mateixos punts que el cinquè i sisè classificat. La primera meitat va començar amb molt de respecte per part dels dos equips, tres punts molt importants estaven en joc i els dos conjunts cercaven inaugurar el marcador. El primer gol va arribar en el minut 2, gràcies a Vadillo, que en una jugada d'estratègia, va connectar un fort tir amb la seua cama esquerra i va aconseguir sorprendre al porter Abel, era el 0-1. El conjunt de Ricardo Menezes no s'ho acabava de creure i cercava una oportunitat per batre a Leandro, però de nou, en un error dels maños, Carlos Anós posava el 0-2 en pròpia porteria en el minut 6, després d'un tir de Valença. A partir d'aqueix moment DKV ho intentava per mitjà de Kel i Lucio però un espectacular Leandro ho parava tot. El desesper dels locals era evident i encara faltava per arribar el 0-3. Valença en una eixida a la contra aconseguia sortejar al rival i el seu xut era rebutjat, però de nou, ho intentava i aconseguia introduir el baló en la porteria maña en el minut 11. Amb el 0-3 en el marcador els pupils de Menezes no deixaven d'intentar-ho. La cinquena falta mancava tres minuts per al descans va

condicionar el joc dels maños. Així es va arribar al descans. En la represa, el DKV va eixir a la pista molt motivat i amb la intenció de donar la volta al marcador. Eka amb diversos tirs a poteria no aconseguia el tan volgut gol dels seus. Els benicarlantos, per la seua banda, intentaven sentenciar la trobada amb els tirs de Parrel i Tete però eren rebutjats per Abel. A partir d'aqueix moment els maños van intentar sorprendre i, en el minut 29, Kel, en un error de la defensa cadufera, aconseguia establir l'1-3. Els minuts anaven passant i mancava cinc per a finalitzar la trobada, Kel ho intentava com porter- jugador, però Pitu, que debutava aquesta temporada en el partit, en un robatori de baló aconseguia apujar l'1-4 a l'electrònic per a dedicar-se'l a la cinquantena d'afecionats que s'havien desplaçat fins a Saragossa per a estar al costat de l'equip. A partir d'aqueix resultat, el partit ja estava sentenciat.

BENICARLO F.S. / Futballfoto.es

Lolo convocat per al Torneig Internacional de Sant Petersburg

El jugador del Benicarló ONDA URBANA, Manuel Urbà Cañete, conegut esportivament per 'Lolo' estarà present en el Torneig Internacional de Sant Petersburg que se celebrarà del 10 al 16 de desembre. El Seleccionador sub-21, Jordi García, va donar la llista dels 12 convocats, entre els quals es troba el jugador benicarlanto, per afrontar el Torneig que es disputa des de l'any 92, i que en la pròxima edició serà organitzat per la UEFA. Lolo s'incorporarà amb la Selecció Espanyola Sub-21 al migdia del diumenge, 9 de desembre, per a realitzar a la tarda el primer entrenament. El dilluns viatjarà amb la Selecció destinació a Sant Petersburg per afrontar el dimarts el primer partit del grup en el qual figura Espanya. El primer compromís de la Selecció Sub-21 serà davant Eslovènia. El dimecres s'enfrontarà a Bielorússia i dijous a Eslovàquia. El campió de cadascun dels tres grups juntament amb el millor segon accediran a les semifinals.

VESPRE A LA CATALÒNIA

text JOSEP IGUAL

L'adveniment de la màgia sol ser un flux senzill, construït de reguitzells transparents, com la pluja fina que queia a la Plaça de Catalunya el vespre del passat 20 de novembre. Com sempre, no esperava res, però allà estava la coberta amb el dibuix d'un peu d'ós de Leonardo, exposada en el faristol anunciador de la mítica llibreria Catalunya. Els grans magatzems de davant, amb la façana il·luminada, ja anunciaven el seu Nadal.

Ens reben amb cortesia il·lustrada els responsables de les activitats llibresques. Remeno pels prestatges. Recordo el vers de Joan Margarit, aquell que diu que "la llibertat és una llibreria". L'espai de la llibertat que ens acull és clar i net, i l'allau de títols obren camins que semblen infinits. Ni amb tres vides podríem llegir-nos tot el que se'ns presenta als ulls. Afegir més paper imprès a aquest panorama deu ser cosa d'inconscients indomables o de bojos.

Arriba el company Rafa Sánchez, còmplice generós en algunes darreres presentacions. Tots dos estem una mica nerviosos, però ell ho porta millor, per pura professionalitat escènica, suposo. Penso que, en una nit on hi ha programades a Barcelona dotzenes d'actes interessants, fins i tot l'anunciada refundació del catalanisme per part d'Artur Mas, és molt probable que punxem (hom sempre decantant en positiu). També l'editor, que no s'altera mai, està inquiet. Un dels responsables de la llibreria em fa una gràcia portant-me un paper amb els títols meus que sobreviuen a la secció de fons de la llibreria. En són sis. No està malament.

L'editor ha aprofitat la meua suposada "tirada" – il·lús!-, per presentar també un conte infantil de la jove escriptora tortosina Cinta Arasa. Quan falten vint minuts per a l'hora de parlar, un continuat degoteig va arribant a la sala dels Arcs (la segona planta). Hi ha algun conegut, però la majoria són, diguem-ne, lectors purs. Algun gosa acostar-se (la cosa de les fotos de les solapes hi ajuda), i m'explica que fa temps que em segueix. Li dono les gràcies, perquè en contra del que malparlen alguns rancis, jo sempre dono les gràcies.

Acabem de repassar el guió amb l'editor, la Cinta i el Rafa, a tocant de sengles poemes visuals, a dues tintes, de Joan Brossa, fets expressament per a la llibreria. Comença a haver-hi certa remor ambiental. Pugen més persones. En les indumentàries predomina l'estil Toni Miró, em sembla. Pocs minuts abans de començar, tenim gent dempeus i tot per tota la sala. Per a com van aquestes coses i per al que temíem, un miracle, una

Quadern Ondulant

majúscula sorpresa. Feia temps que no teníem tanta assistència en una presentació. Rafa apaivaga la por escènica fent bromes. Jo també dic alguna parida i bec aigua.

Al final tot va bé. Cinta Arasa parla del seu conte infantil, poblat de mitologies antigues i populars, amb desimboltura. En llegeix un fragment i ens deixa amb les ganes de saber-ne el final. Rafa fa una magnífica actuació, amb la lectura dramatitzada d'alguns dels contes que presentem.

Jo parlo emprant el recurs de la ironia, seguint un guió que he anat polint els darrers dies. Em riu les gràcies i tot, però procuro no sobreactuar.

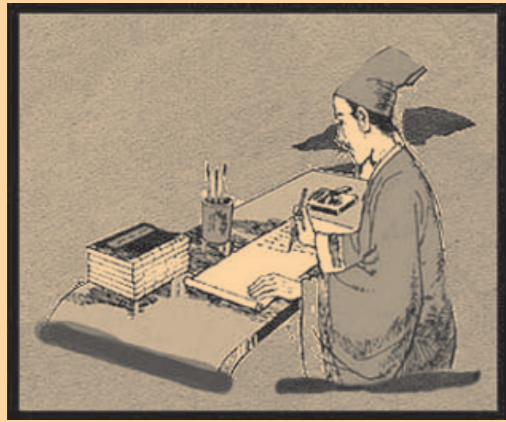
Prent-me un vi moscat del Pirineu, fresc, que la llibreria ha servit, acompanyat d'una gran varietat de fruits secs, signo bona cosa d'exemplars de la novetat i fins algun títol dels anteriors. En la cua, abunden les dones en la quarantena llarga (el meu públic? Boris, tremola!). Una, rossa, amb cara d'àngel de Botticelli, em diu: "No em perdria un llibre teu per res". Una autèntica incondicional, què fort! Descobreixo també un anglès, una parisenc, una belga i un professor tunisià, que ja m'han llegit anteriorment (al proper que diga que sóc un escriptor "només" comarcal, crec que l'obsequiaré amb una monumental botifarra).

En sortir, ja no plovisquejava a la Ronda de sant Pere. Vam anar a celebrar-ho complidament. No tots els dies totes les peces encaixen amb una tan subtil lliscada amatent.

Notícies de les nostres lletres

text SUSANNA ANGLÉS

Una novel·la que és més un món de lletres i contalles imaginatives i plenes de disbarats

Editorial El Acantilado, en castellà, publica *El Constructor de ruinas* d'Herbert Rosendorfer, una novel·la que esclata a la mirada lectora amb "imatges" descriptives plenes d'imaginació de tot tipus. Des d'un parc ple de sorpreses a trobades amb personatges més que reconeguts culturalment, passant per un vaixell i un amagatall on molts cerquen una mena de protecció perquè veuen la fi del món i dels temps de manera imminent. Les trobades amb els personatges culturals i que omplien la nostra història són igualment sorprenents i es desenvolupen amb un clima on la imaginació és el principal protagonista.

Així la novel·la presenta a personatges com Federico el Grande, Fauto, Don Juan... Però a més pel llarg relat apareixen set nebotos, compositors afamats, funcionaris i, atenció: el conseller del constructor de runes. A vegades el món de Rosendorfer és un món de bogeria, però a la vegada....

L'obra és rica amb el realisme fantàstic i el *El Acantilado* ja ha publicat *Cartas a la antigua China*. Un escriptor que hauria d'entrar dins les nostres subtils vides de lectors.

UN LLIBRE QUE MARCARÀ UN TEMPS

Diuen que una imatge val més que mil paraules. Per als amants de la lectura, això impressiona un xic, però val a dir que també gaudeixen de la imatge que ens trau de molts interrogants: *Els mestres de la república, en imatges*. Aquest llibre també té lletres i paraules que acompanyen a les imatges, que fan que aquestes siguin més implicades amb tot plegat. Però anem amb el llibre sota la mirada i la sensibilitat de Ramon Portell i Salomó Marquès i el suport editorial d'Ara Llibres. El pròleg ens fica en situació i al lloc on cal, amb una explicació dels diferents col·legis, escoles i algun que altre institut. Després les imatges i els seus valuosos peus de fotografia es divideixen en capítols. En concret sis, per ordre: un començament trist; per una escola nova; primers esforços institucionals; la República en pau; la República en guerra i el darrer: el final.

Un llibre imprescindible per a recordar la dignitat, mai perduda, dels mestres de la República assassinada.

FOTO!

Fira de Puigcerdà

Un any més es va celebrar a la comarca de la Cerdanya la fira considerada com a més important de tota Europa dins del món del cavall hispano-bretó. Una fira que acull uns 1.200 cavalls de diferents ramaders de la comarca gironina.

Valencians, catalans i francesos són els aficionats i ramaders que més la visiten.

Els compradors francesos, els majors consumidors mundials de carn equina, aprecien molt aquesta espècie per la qualitat de la seua carn.

Els valencians i els catalans la visiten principalment per a adquirir cavalls per a l'esport del tir i arrosegament, tan arrelat a les nostres terres. És per això que allí no van faltar aficionats de la nostra comarca, entre ells grans aficionats de Benicarló i Peníscola.

Irreflexions

text ROBESPIERRE

Quin sarau han embolicat vostés amb la història de les declaracions del senyor Mier sobre els seus enemics, en la presentació de l'Eroski i el comentari dels tafaners.

Jo, com a simple columnista d'aquest mitjà, que de tant en tant vaig dient la meua, després d'haver llegit el que s'ha publicat sobre aquest afer, no em puc més que sorprendre per la pregunta plantejada per aquest senyor i, no menys, per la seua contestació, desmesurada i impúdica, al comentari dels tafaners. Igualment per tot el contrari, per la callada per resposta dels periodistes, que dubto molt que se'ls ocorregués fer aquesta pregunta, a aquesta sortida de to. I curiós també que el BLOC no diga res, tampoc, a la insinuació que també "vol creure" que ETA és enemiga del BLOC. Com si ell estigués més enllà del bé i del mal.

He de reconèixer l'habilitat d'aquest senyor per justificar-se, i poder sortir-se'n ben lliurat de l'embolic en el qual s'havia ficat al plantejar aquesta pregunta que li podia reportar conseqüències nefastes amb aquesta firma comercial. Simplement li va venir com anell al dit el comentari dels tafaners i ha aprofitat per fer una mena de *totum revolutum*, on cap tot, desqualificacions incloses, per desviar l'atenció, i les culpes, contra qui no comparteix la seua opinió o qui no li cau bé.

I és que plantejar aquesta una pregunta, la de si aquesta empresa "és font de finançament dels nostres enemics", ja de per si, no té ni cap ni peus. A més la fa en clau d'un suposat "rumor, amb tota probabilitat fals" (suposo que açò últim era per curar-se en salut), que ja deixa d'entrada en entredit la seua professionalitat. A ningú amb dos dits de front se li ocorrera fer aquesta pregunta tan, tan... insidiosa, irresponsable, i fora de lloc. Primer, perquè el més poc dels professionals dels periodistes sap que un no pot basar el seus comentaris, o les seues notícies, en rumors, sinó en

La Guillotina

fets contrastats. I segon perquè, què esperava que li contestaren?

No sembla una obvietat que el representant de l'empresa respongués que ells no financien a cap dels nostres enemics? Perquè, què s'esperava, que li digueren, que sí?

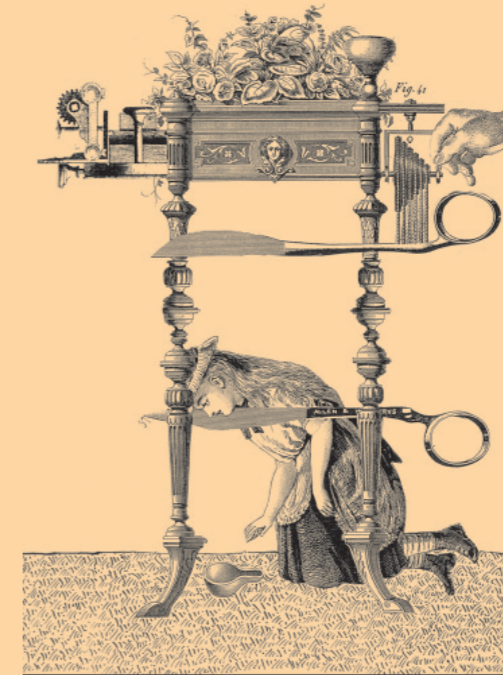
I és que aquesta pregunta només podia tindre una resposta, NO. Sense més matisos. Així, si ja tenia clara la resposta (el contrari seia un estupidesa), a què venia fer-la?

En fi, i això és la meua reflexió: ¿és que necessitava fer-se veure, davant la canallesca, com el valent que va fer una pregunta, "que flotava en l'ambient" i que ningú s'atrevia a plantejar? Com si la resta dels periodistes que allí hi havia foren una colla de beneïts que no s'atrevien a fer la seua feina fent ell el paper de salvapàtries.

I això em dóna peu a la segona de les reflexions, aquella per la qual cap periodista dels allí presents no va saltar, ni ha saltat encara, que jo sàpiga, per ficar les coses al seu lloc i dir clarament que ells no estaven d'acord amb aquesta pregunta. Crec que la majoria, o tots, els periodistes que hi eren no la compartien, ni en la forma ni en el fons però, no dir res, el no haver-li barrat els peus a aquest senyor, els fa en certa mesura còmplices tant de la pregunta com dels comentaris que aquest senyor fa posteriorment de manera més que desafortunada. Certament hagués esperat molt més d'un col·lectiu que aprecio encara que penso que, en aquest cas, no ha estat a l'alçada de les circumstàncies.

Espero que ningú em conteste a aquesta irreflexió. Un perquè diu que no contesta a aquells que escriuen amb pseudònim i, els altres, perquè si no ho van fer aleshores, no seria massa correcte fer-ho ara.

De tota manera sempre s'és a temps de rectificar.

L'Ajuntament aprova amb els vots a favor del PP un conveni amb la família Orero que possibilita un nou geriàtric

text JORDI MAURA

Únicament els vots a favor del Partit Popular van acabar apostant pel conveni entre l'Ajuntament de Benicarló i la mercantil PROEOR, S.A. per a la creació d'un centre geriàtric a Benicarló. El conveni urbanístic permet un seguit de canvis avantatjosos per a la mercantil, com la requalificació d'industrial a assistencial i un canvi d'aprofitament de 0,60 a 1. El Bloc va votar amb contra per entendre que cal un estudi més detallat i per témer que pot suposar l'inici de la privatització del servei geriàtric municipal. Els socialistes van lamentar tots els dubtes i mancances del conveni, així com l'incompliment per part d'Orero dels acords inclosos en un conveni signat fa 10 anys i que no han estat executats, com l'aliniament i enderrocament de naus industrials i murs i la cessió a l'Ajuntament de dos amarres al port esportiu.

El regidor d'Urbanisme, Antonio Cuenca, va justificar el redactat que busca agilitar la tramitació, de manera que s'entendrà definitivament aprovat si no es presenten al·legacions al conveni en exposició pública. Els socialistes no veuen suficient que el redactat incorpore condicionals que permetran ocupar les 70 places públiques i que no queda salvaguardat el servei públic.

José Luís Guzmán (Bloc) va manifestar que l'augment en la volumetria suposa un augment de preu proper als 800.000 euros i va lamentar l'informe redactat per la regidora de Benestar Social que es mostra incapaç de millorar el servei públic. "¿De qué han servit

les obres iniciades i que es van continuar?, ¿i els contactes amb IFF per millorar la cuina?, si volen fer una labor altruista que col·laboren amb el geriàtric", va indicar el portaveu del Bloc. Segons el regidor el conveni es vol signar amb una fundació que no existeix i va mostrar la seua negativa a "tancar el geriàtric i a dur als nostres majors a un lloc rodejat d'indústries, carreteres i mé indústries" i va titllar els canvis de "jugada urbanística amb caràcter social".

Per part del PP, Antonio Cuenca va rebutjar que es tracte d'un "txollo urbanístic". L'alcalde, Marcelino Domingo va perjurar que l'equip de govern del PP "no tancarà el centre geriàtric".

NOTES DE PREMSA

El diputat del BLOC-COMPROMÍS preguntarà al conseller de Medi Ambient sobre l'estat de la declaració d'impacte ambiental en aquest tram"

El diputat del BLOC-COMPROMÍS, Josep Maria Pañella, ha presentat una pregunta parlamentària al conseller de Medi Ambient "per conèixer l'estat en què es troba la declaració d'impacte ambiental de la autovia A7 des de Vilanova fins al límit amb Catalunya". Segons ha explicat Pañella "no ens podem permetre el luxe que l'A7 quede encallada en aquest tram, com va passar en el seu dia durant massa temps entre Sagunt i Almenara, perquè necessitem que aquesta autovia siga operativa el més aviat possible, com una alternativa ràpida però gratuïta a l'autopista AP-7. Tot retard en aquest sentit suposa un perjudici greu per a l'agilització de les nostres comunicacions amb Catalunya i amb la resta d'Europa. I això sense oblidar a més la repercusió que tindria en l'intent d'aconseguir que l'actual N-232 siga l'autèntica autovia per a l'eixida a la mar des d'Aragó per Vinaròs".

Pañella ha dit que "per suposat, l'estudi i declaració d'impacte ambiental és important, per evitar traçats i actuacions que puguen afectar greument el medi ambient; però aquesta declaració no es pot eternitzar i acabar convertint-se en un greu obstacle a l'execució d'obra necessària. Insistim que la trista experiència del que va passar en la seua execució entre Sagunt i Almenara ens fa desconfiar i estar molt alerta sobre l'autèntica decisió de l'actual govern de la Generalitat de dur endavant aquesta obra amb la celeritat que caldria".

Oficina de Premsa del BLOC-COMPROMÍS

ELS KYOTO-ESCEPCTICS (1)

Sense dubte, el "Kyoto-escèptic" més conegut de l'estat és el cosí de Mariano Rajoy. Aquest físic teòric de la Universitat de Sevilla declarà recentment: "portes als cent millors científics del món i no et poden dir al 100% si despús-demà plourà a Sevilla. I hi ha pseudocientífics que saben el que va a passar en 300 anys amb el canvi climàtic". La manifestació pública de reticències a la realitat d'un canvi climàtic causat, sobretot, per les accions humanes, no ha segut massa freqüent als mitjans de comunicació de l'estat, res semblant al que succeeix a Estats Units (EUA). Però estant aflorant els que nomenarem Kyoto-escèptics perquè s'oposen sobretot al Protocol de Kioto.

Cap els anys seixanta, investigadores com Charles D Keeling, alertaren de la pujada en la concentració del biòxid de carboni atmosfèric durant el segle XX; responsabilitzaren a la crema de combustibles fòssils des de la Revolució Industrial. La retenció de la calor emesa per la Terra pel CO2 i altres gasos (efecte hivernacle) fou postulada pel químic Arrhenius al segle XIX. En 1988 l'Assemblea General de l'ONU aprovà una resolució reconeixent que el canvi climàtic era una preocupació comú de tota la humanitat. Es creà aquell any, el Pannell Intergovernamental per al Canvi Climàtic (IPCC), prestigiós grup de científics i estudiosos del canvi climàtic. A la Cimera de la Terra, celebrada a Rio de Janeiro l'any 1992, s'aprovà la Convenció Marc sobre el Canvi Climàtic, gran acord internacional signat per 155 països amb l'objectiu d'establir les emissions de gasos d'efecte hivernacle per a evitar els possibles efectes sobre el clima. Basant-se en els primers informes e l'IPCC, els països signataris acordaren el Protocol de Kioto (PK) en 1997, on es fixaven uns objectius de reducció en les emissions de gasos d'efecte hivernacle. En el text es reconeixia la influència humana en l'increment de CO2 atmosfèric i en la pujada de temperatures. A 2005, el PK entrà en vigor quan el ratificaren un conjunt de països que emetien més del 55% del total de gasos d'efecte hivernacle; EUA i Austràlia es quedaren al marge. El 4t informe de l'IPCC de 2007 confirma de forma molt més fonamentada aquest fet. Enguany ha segut el "boom" del canvi climàtic amb la pel·lícula "Una veritat incerta" d'Al Gore i el lliurament del Premi Nobel de la Pau a l'exvicepresident nord-americà i a l'IPCC. La influència humana en el canvi climàtic per l'increment d'emissió de gasos d'efecte hivernacle ha esdevingut una veritat científica assumida de forma aclaparadora pels mitjans de comunicació i la societat en general.

Dins dels Kyoto-escèptics podem distingir els que neguen el canvi climàtic, en concret la pujada global de temperatures, i els que l'accepten però s'oposen a acceptar que les accions humanes tinguin cap influència significativa. Un altre grup accepta aquests dos punts però dubta de la possibilitat, eficàcia o adequació de les mesures proposades en el PK per evitar el canvi climàtic. Entre aquest article i el següent anirem estudiant les diverses postures o tipus de Kyoto-escèptics que hem trobat. Tenim els que no diferencien

correctament entre clima i oratge, els científics dissidents els neoliberals que veuen els ecologistes com els substituïts dels comunistes, els "conspiranoics" que veuen el canvi climàtic com un colossal muntatge orquestrat per grans interessos o aquells escaldats de les unanimitats absolutes que contempen la lluita contra el canvi climàtic com una ideologia ofegadora, moralitzant, quasi religiosa.

L'oratge és el valor que prenen les variables meteorològiques –temperatura, insolació, precipitacions...- en un temps curt –dies, mesos, pocs anys...- i el clima és el valor mitjà d'aquestes variables calculat per a un temps llarg, almenys 30 anys. La màquina climàtica terrestre és un sistema complex on interactuen molts factors que té un comportament no lineal difícil de predir de forma exacta per un temps i un lloc concrets; de fet les prediccions meteorològiques no van més enllà d'uns cinc dies i les estacionals encara no són possibles. Els models informàtics de simulació climàtica són emprats des dels anys vuitanta i en l'actualitat, tenen una gran fiabilitat. Amb ells es poden fer previsions climàtiques per a 50 o 100 anys segons els diversos escenaris o situacions de partida. Els models pronostiquen, amb una fiabilitat del 90%, per a 2100 un increment, ja inevitable de 2°C a 4,5°C segons les accions que es facin per mitigar-lo. Encara que ens sembli estrany, és més fàcil predir les mitjanes climàtiques d'ací 100 anys per a un gran territori que l'oratge d'un lloc concret per a d'ací dues setmanes. Recordem l'anomenat "efecte papallona": el batec de les ales d'una papallona en Brasil pot desencadenar una tempesta a Europa. El sistema complex tenen aquests comportaments inesperats, no lineals o proporcionals, o proporcionals, encara que puguen mantenir constants els valors mitjans. I el cosí de Rajoy sense assabentar-se

Continuarem la propera setmana amb aquesta taxonomia "sui generis" dels Kyoto-escèptics. Darreres notícies: Estats Units es queda sol refusats el Protocol de Kioto, el nou president australià l'ha ratificat fa uns dies.

Pere Bausà

Exposició de Mario Onieva de Barrets, màscares i lligadures

text REDACCIÓ

“Barrets, màscares i lligadures”, és una interessant mostra de Mario Onieva Aleixandre de caràcter didàctic que reuneix més de 50 peces que il·lustren l'evolució dels ornaments creats per a lluir en el cap. En la selecció s'han triat aquelles que millor mostren l'evolució històrica dels barrets.

Des de temps remots, l'ésser humà s'ha cobert el cap amb diferents propòsits: demostrar poder, identificar jerarquies, per seducció i coqueteria, o simplement per a abrigar-se. La mostra inclou una àmplia gamma de peces datades entre principis del segle XIX i el XX. En conjunt, els barrets d'aquesta exposició conformen un testimoni del passat que desafia el present amb la seva simbologia que continua viva. Entre els diferents elements de la indumentària que l'home ha utilitzat al llarg de la història, cap ha superat, en varietats de formes, estils, i materials, als quals es col·loquen sobre el cap.

El Mucbe està obert en horari de dimarts a divendres de 9 a 14 i de 17 a 20 i de 10 a 13 hores en dissabte i de 17 a 20 i en diumenges de 10.30 a 13.30 hores. Ajuntament, Museu, Diputació i l'empresa Ashland col·laboren en l'exposició. La mostra es pot veure fins al pròxim 24 de febrer.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

INFO

La informació que es multiplica

més tafaners...

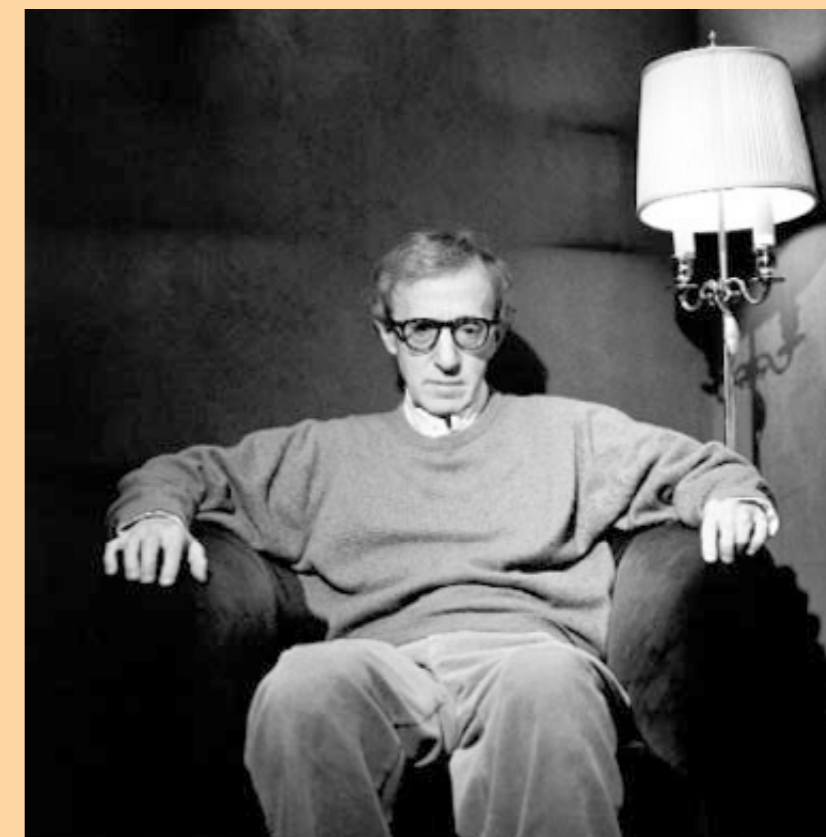
Aquesta sí, eh? Ara que, pobre, entre Chávez, Marichalar i Jiménez Losantos el faran boig.

VIAJE A NINGUNA PARTE

Hi ha una exposició al MUCBE on es pot contemplar el famosíssim quillix del poblat ibèric. Va dir el regidor Cuenca que es tractava d'un esdeveniment històric i va pronunciar un brillant parlament en què va demostrar les seues dots d'hàbil orador i reputat erudit. El plat, que s'ha estat més anys ací que a Castelló, al museu del senyor Fabra no deixa de ser una peça més; a casa nostra seria segur l'estrella. Ningú gosarà demanar que es quede ací? Als tafaners ens agradaria encetar una campanya perquè el quillix no es moguera del MUCBE, però és que som tan poc hiperactius com la senyora Durà. No podem fer-hi més.

NUNCA PASA NADA

Igual estem mal informats, però, és cert que l'Organisme Autònom de Serveis Socials ha eliminat tres places per a minusvàlids? No pot ser, veritat? Deu ser una calúnnia i una infàmia.

ESA PAREJA FELIZ

L'excalcalde Escuder i la seua dona van assistir cofois al primer acte de l'any faller en què a les vuit del matí -a base de coets, masclets i pirotència diversa- ja es va despertar a la gent de bé de Benicarló. Tot siga per les falles, si és menester no dormir, no es dorm.

TODO LO QUE QUISO SABER SOBRE EL SEXO PERO NUNCA SE ATREVIÓ A PREGUNTAR.

El columnista Rodríguez de Mier afirma que ell va ser el valent que va formular la pregunta del millón al senyor d'Eroski. Els tafaners continuem pensant que hem donat veu a aquells que opinen que va quedar poc elegant però que no han gosat dir-li-ho personalment. Ja se sap, amb les veritats s'acaben les amistats.

AMISTATS PERILLOSES

Inquerits els tafaners tots afirmen i rejuren que no n'hi ha cap que siga ni amic ni salutad d'ETA ni de cap dels seus satèl·lits. Ara bé, alguns expliquen -no sabem a quin sant- que sí que van ser amics de Juanito el de la Fonda que, pobre, es va morir esperant que algú complira la promesa que li havia fet de comprar-li una tele. Els altres, no entenem res.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

RAZA, EL ESPÍRITU DE FRANCO

Aquests del supermercat basc sí que tenen clara la idea de la pluralidad de los hombres y las tierras de España. A la seua web s'hi pot accedir en espanyol (per defecte, compte), en basc, en gallec, en català... i en valencià.

EL AMANTE BILINGÜE

Dels mateixos d'abans. A la versió en català diu: "Eroski, amb tu". A la versió en valencià es llig amb claredat "Eroski, contigo". Directament.

LA PANTERA ROSA

Això d'anar amb cotxe pels voltants de l'Auditori s'ha acabat. Posaré unes tanques infranquejables -d'aqueixes tan xules grogues que hi ha a les obres- i les amarraré amb cinta de plàstic que fica policia o caixa rural. S'ha acabat la misèria, això no s'ho salta ni Fósburí en persona.

I els automobilistes llevaven les tanques i passaven per on els rotava.

LA PANTERA ROSA ATACA DE NUEVO

I algunes tanques van desaparèixer i es veu que van fer cap a una obra veïna o al darrera d'algun camió. I encara més. Un dia de presentacions, d'eixos que a partir d'ara en tindrem uns quants, els municipals buscaven les tanques i no les trobaven i hi havia veïns que s'ho miraven de la finestra estant i es partien de riure. I el que es partiran!

HISTORIAS DE LA TELE

A l'acte faller i per tant benicarlendo de dissabte passat es van presentar totes les teles comarcals i àdhuc que diria Montilla alguna de regional (rechonal, per favor). Hi havia qui s'havia fet el pensament de poder filmar només la bellesa de

Això d'anar amb cotxe pels voltants de l'Auditori s'ha acabat.

EL GABINETE DEL DOCTOR GALIGARI

No hi ha cap tafaner llicenciat en medicina ni diplomad en res. Estem però en condicions d'afirmar que la regidora de Cultura no és hiperactiva. Algú sap on és?

la festa a la part exterior de l'Auditori però diuen les males llengües que l'arribada de Canal 9 va permetre que fins i tot els que no tenien l'exclusiva accediren a gravar el magne esdeveniment en tota la seua integritat. Haguera quedat lleig deixar la nostra tele del transvasament i la copamèrica fora, no?

EL PISITO

Aquesta no li pega, però cal reconèixer que el terra de la zona de vianants que hi ha per allà l'Auditori fa plorar. I de totes les zones de vianants del poble. Qui se'n fa responsable que les coses se les carreguen mentre els benestants senyors governants de la casa gran s'ho miren impàvids Ho pagarà algú això? Segurament la nostra butxaca. Com deia aquell de la pel·lícula: *Pídele cuentas al rey.*

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Quina gràcia m'ha fet la portada. De la manera com ho han posat sembla que la maqueta o imatge virtual de gratacels que s'hi mostra (això encara no està construït, veritat?) siguen els tresors arqueològics que diu que exposa el MUCBE al peu de foto. De totes maneres, no es deuen haver equivocat molt perquè la mar arriba a la ciutat i això és el que ens espera, no?, a un ritme de 3 metres l'any de retrocés de la costa. S'acabarà un carrer i podrem capbussar-nos a la mar, mira, com els peníscols! L'empresa Territorio y Ciudad es deu referir a açò quan opina que el futur PGOU de Benicarló "podria ser modèlic per a altres llocs". Quina temor que em fan! Ja hem vist en altres àmbits com el PP experimenta en terres valencianes el que després miren d'exportar a altres llocs (privatització de la gestió sanitària, abdicació en mans dels constructors de la gestió del sòl i del paisatge urbà, etc.). I ara ho han dit obertament: som el model de "comunidad" que pretenen vendre en les pròximes eleccions. Ja està bé: ara sabran a la resta d'Espanya el que és bo! Allò de la volumetria a la valenciana: altius, fortius, corruptius! En aquest paquet va la fantasia dels 700 amarratges (també es pot dir amarradures, si vol, però no amarres, dona, que després es queixa si li crido l'atenció). Per a què? Si no acaben de vendre els 293 que ja tenen. No he vist ja mai massa moviment de iots i llanxes al moll de Benicarló. Clar que, a quin navegant li interessa un moll esportiu sense sortidor de gasoil ni instal·lacions adequades per a descansar, rentar-se i aprovisionar-se? On, a més, l'única opció cultural que té és saltar a terra i unir-se a les colles noctàmbules que no el deixen dormir. Bé, deixem-ho córrer, que encara eixirem escaldats.

Definitivament el senyor Bausà em supera. Com pot saber tot el que sap aquest home? És un home? Si el jutge de Nules sabera tant com ell sobre el president de la nostra Diputació, una altra peça tindriem al teler. Aquesta setmana no he pogut acabar-me l'article. Tot em girava dins del cap entre actes administratius, declaracions forassenyades i camions carregats de fem amunt i avall per la carretera de Sant Mateu. Quin mareig! Segur que no dedica el mateix temps que al Dr. Climent als actes socials el pansòfic Bausà. I veig que encara cueden els efectes de l'alcohol que es va repartir a la inauguració del nou supermercat Eroski. Mentre uns buscaven enemics dels benicarlendos, altres escolaven les copes i sospesaven els llobarros de granja. Què en deuen pensar els mariners benicarlendos, d'aquests llobarros? Són amics o enemics? Ja s'ha preocupat qui li corresponga que en aquesta gran superfície es vengua producte fresc de proximitat (peix i verdura dels nostre terme)? Crec que el que havien de mirar era açò i buscar tres peus al gat.

Per cert, ja m'ho explicarà perquè els lectors no hem sabut veure què fa aquesta notícia sobre un informàtic estafador a Los Angeles a la pàgina 8?

Ací al final li faré un resum de quatre cosetes, però no sé si té cap sentit perquè no em fan cas. Mire, encara no han canviat el flamant barbarisme Flash! per un més

acomodat flaix, i, pel que veig, segueixen deixant el SALT en mans d'una persona que té, com a mínim, molta pressa o ben poca sensibilitat. Ací en té una mostra perquè els seus xicotets li ho amagaran: "En una mostra batejada menjó 'Tresors Arqueològics' es podrà veure fins a finals de febrer"; El 2-4 vi en un doblepenal", El Benicarló ONDA URBANA es prepara per a la volta a la competició". No cal que li ho comente, veritat?

En la notícia sobre santa Cecília, la patrona dels músics, celebrada el 22 de novembre per la Coral Gent Gran, no ens diuen el nom de la santa. No confie que les noves generacions ho sàpiguen, això. I més ara quan donaran l'assignatura eixa de Preparació per a la pornografia. A la mateixa pàgina, la pàgina del Flaix!, fan referència a uns joves que van pujar a Vilafranca a deprendre la recepta de l'arrop i tallaetes. Ja eu haver vist que il·lustren la notícia amb una fotografia on entre 13 adults apareix una adolescent i un infant de bolquerets. La resta de protagonistes no crec que tornen a veure els 40...

I per acabar, tanquen l'edició amb l'entrevista anual a Pitxi Alonso. Ja penso que deu ser família d'un o altre de vostès perquè, dona, cada any! Però va, vinga, enguany l'home fa unes observacions que haurien de fer reflexionar a no sé qui. En l'acte celebrat a l'IES Joan Coromines (per cert, per qui no ho sàpiga, un dels més eminents filòlegs europeus del segle XX) l'exbarça observa que "tot canvia però aquest centre educatiu ha canviat ben poc (...). L'edifici està igual i pensava que estaria tot modernitzat però veig que no." Doncs, això. Ara ho facilitarà el nou director general d'Ensenyament, que diu que és d'estes terres i sent un profund afecte pels benicarlendos i pels professionals d'aquest centre en particular.

Canvi per interès

No podia ser d'altra manera. La nostra Generalitat, en veu de la nova directora de Producció Agrària, Laura Peñarroya, va canviar el xip contrari contra tot allò que sonava a català i aragonés i, per fi, ha donat suport a una iniciativa, de la Mancomunitat de la Taula del Sénia: apanyar-nos diversos camins rurals de la nostra comarca que estarien dins els límits territorials d'aquest ens supramunicipal.

Fins i tot la nostra Generalitat s'ha compromès a donar suport a la direcció d'obra i publicar els seus esbatuts, suposem, en el seu Diari Oficial. Com se sol dir, més val tard que mai.

Tot i així, causa sorpresa aquest canvi d'actitud tan sobtat, sobretot si tornem la vista enrere, o visitem les hemeroteques, i veiem l'aferrissada posició contrària a qualsevol cosa que fes referència a aquest ens. Suposem que els 13 milions d'euros per arreglar-nos uns quants

613

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

camins, la majoria forestals, que si no continuarien segurament en el seu estat tenint en compte la nul·la inversió que fins ara ha hagut per aquets terres, els haurà fet canviar d'opinió.

A la majoria de ciutadans, aquestes divergències entre administracions ens dona igual i, allò més important és que es solucionen els nostres problemes, independentment de qui

ho faça o, qui isca a la foto.

Si és necessari que tinguen més reunions els representants de les diverses administracions, perquè aquest ens siga d'utilitat en aquestes comarques oblidades de la ma de Déu, en molts aspectes, que les facen. La prioritat és que vagen arribant inversions, encara que siguin per interessos. Dona igual si són del Ministeri o de la Conselleria, la qüestió és que arriben. Tot i que al nostre alcalde, Marcelino Domingo, no li agraden les "preguntetes".

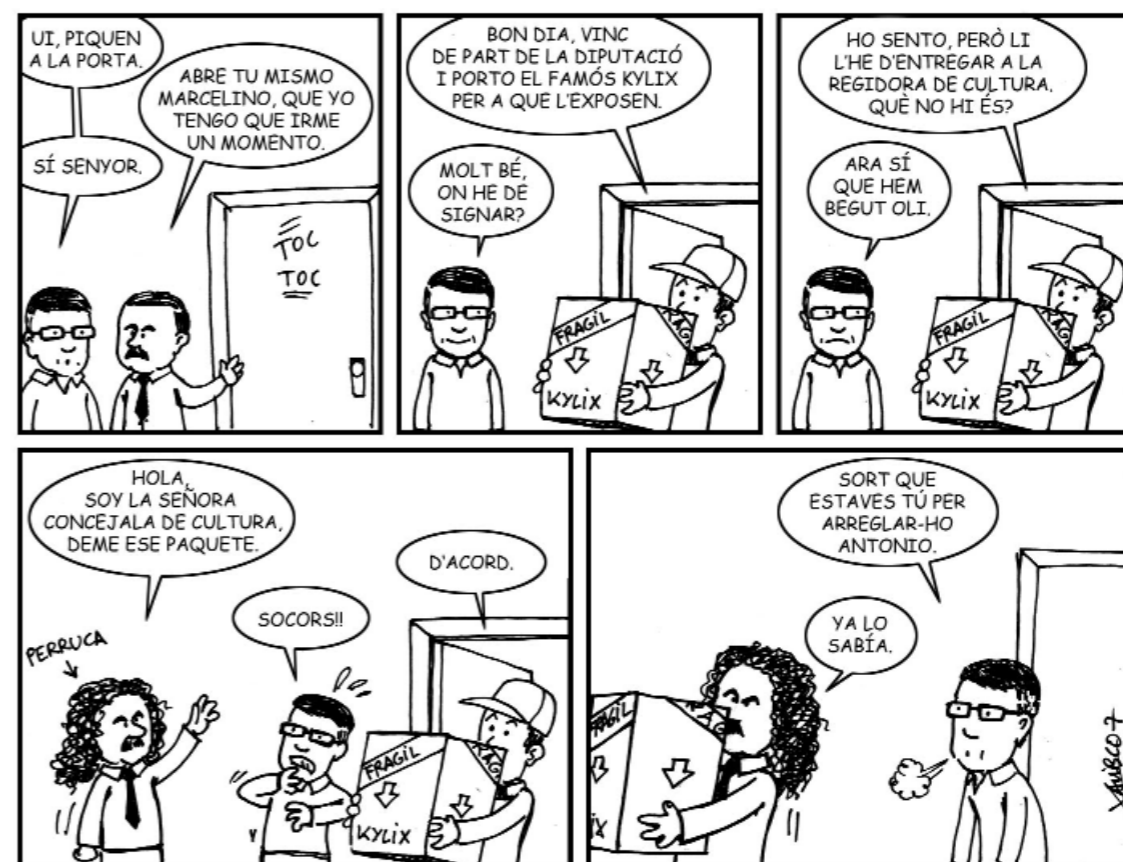
Panissola 1: Ara ja podeu anar a l'oficina de turisme a descarregar-vos al mòbil dades d'informació turística del poble, però de ben segur que no la podreu trobar en valencià. Els regidors del Pp continuen donant-se'n vergonya del que són: benicarlandos. I als regidors forasters, fidels als seus criteris nacionalistes, espanyols, bé els va. Panissola per a tots ells i elles.

Panissola 2: Per al camió, si no recordem malament, matrícula de Barcelona 8863 VY que per evitar fer mal a algun cotxe mal aparcats es va carregar algun que altre element de la rotonda del "cranc". Es veu que trencar alguna cosa privada és menys greu que fer malbé les coses de tots. Sembla que les coses públiques no tenen cap valor.

El còmic

Per Xavi Burriel

Regidors de guàrdia

El còmic

BREU HISTÒRIA DEL ROCK A BENICARLÓ

Recordem que si has format part d'algun grup o coneixes algun, posa't en contacte amb nosaltres. Realitzarem una fitxa amb una breu història, discografia, concerts, fets rellevants, components, etc, que es publicarà a La Veu de Benicarló i a internet.

Més informació: www.lafiloxera.es.kz

La Veu de Benicarló: laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.